

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hyross Virág (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ligeti György (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2013. június 5. napján kelt 33.P.22.133/2013/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és az alperest helyreigazításként annak közlésére is kötelezi, hogy a valóságban a műsorra a hölgy kifejezett kérésére és beleegyezése mellett került sor.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, valamint az alperesi lapot kiadó ...-t (alperes címe), hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessenek meg 24.000-24.000 (huszonnégyezer-huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ezt meghaladóan a fellebbezési költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilapban 15 napon belül a sérelmezett cikkel azonos helyen és rovatban a szöveggel azonos betűméretben hozza nyilvánosságra az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A ... című napilap ... napján megjelent „...” címmel és - ...” alcímmel megjelent cikkünkben azt a való tény, hogy ... felperes egy 18 éven aluli lánnyal lépett fel egy chippendale show-ban abban a hamis színben tüntettük fel, hogy ezzel bűncselekményt követett el, amely miatt 2 év szabadságvesztést is kaphat.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A le nem rótt illeték viseléséről úgy rendelkezett, hogy a felperes és az alperes által

szerkesztett lapot kiadó 18.000 forint - 18.000 forint kereseti illetéket kötelesek megfizetni az államnak külön felhívásra.

Megállapította továbbá, hogy egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a Pp. 342. § (1)-(2) bekezdésének, a 343. § (1) bekezdésének, az Alaptörvény IX. cikkének, az Smtv. 4. § (1), (2), (3) bekezdésének, 10. §-ának, 12. § (1)-(2) bekezdésének rendelkezései alapján bírálta el, figyelemmel a PK 12, 13, 14, 15. számú állásfoglalásukban, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatának indokolásában foglaltakra is.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján tényként állapította meg, hogy a felperes egy, a 18. életévét be nem töltött lánnyal lépett fel egy chippendale show-ban. Tény, hogy a lány korát nem ismerte, azonban feltételezte, hogy a 18. évét már betöltötte, miután a szórakozóhely kifejezetten csak nagykorúak számára volt látogatható.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a cikkben ... a jogi álláspontját fogalmazta meg az esettel kapcsolatosan, amely összességében véleménynek tekinthető. Azonban a tények és a jogász véleményének együttes közlése - a cikkben leírt módon - alkalmas annak a hamis látszatnak a keltésére, mintha a felperes cselekménye bűncselekményt valósított volna meg. Annak vizsgálata és megítélése meghaladja a sajtó-helyreigazítási per kereteit, hogy a jogi szakember a tényekből helytállóan következtetett-e a tetteleges becsületsértés megvalósulására.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperest a rendelkező részben foglaltak szerint, a kereseti kérelem 1. és 2. pontjában megfogalmazottak vonatkozásában kötelezte a helyreigazító közlemény közzétételére. Alaptalannak ítélte a keresetet a keresetlevél 3. pontjában foglalt kérelem tekintetében, miután annak közlése, hogy a felperes és a lány elvonultak, nem kelti azt a látszatot, hogy a felperes a hölgynek szexuális szolgáltatást nyújtott volna. Ezzel kapcsolatosan a felperes egyéni érzékenysége a döntésnél nem vehető figyelembe. A kereseti kérelem 4. pontjában megfogalmazott kérelmet a Pp. 343. § (2) bekezdésének második mondatában foglaltakra figyelemmel találta alaptalannak, miután a Ptk. 84. §-a alapján csak személyiségi jogi perben igényelhető az elégtételadásra kötelezés, a sajtó-helyreigazításra irányuló keresetet más keresettel pedig összekapcsolni vagy egyesíteni nem lehet.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 81. §-a alapján határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ában és 15. §-ában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a helyreigazítás szövege kerüljön egyértelműsítésre a következők szerint: „... napján valótlanul állítottunk azt napilapunkban, illetve honlapunkon, hogy ...t két évre lecsukhatják, mivel bűncselekményt, nevezetesen tetteleges becsületsértést követett volna el. Az általunk közölttel szemben a valóság az, hogy ... nem követett el bűncselekményt, különösen nem tetteleges becsületsértést. A műsorra a hölgy kifejezett kérésére és beleegyezése mellett került sor.” Kérte továbbá az első fokú ítélet 7. oldalán lévő bírói megállapítást akként megváltoztatni, hogy ... cikkben

közölt kijelentései nem véleménynek, hanem tényállításnak minősülnek.

Fellebbezése indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság - amellet, hogy helyesen kötelezte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére a kereset első két pontjában írtak vonatkozásában - tévesen állapította meg azt, hogy a közölt cikk csupán azt a hamis látszatot kelti, mintha bűncselekményt követett volna el. A kereset tárgyát képező cikkben ugyanis ténymegállapításként került közlésre, hogy tetteles becsületsértést követett el, amely bűncselekmény két évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Az írásban nem feltételezésként és nem hamis látszat keltésével, hanem egyenes tényállításként hangzik el a bűncselekmény elkövetése. A kiemelt betűmérettel szedett címben szereplő tényállítást tovább súlyosbítja, hogy egy jogász egyértelmű tényállítások megtételével nyilatkozott személyéről. A cikkben megszólaltatott ügyvéd még arra is felhívta az állítólagos sértett és családja figyelmét, hogy büntető feljelentést jogosultak tenni, amely súlyos következményekkel járhat irányában. A nyilatkozó jogi szakember kijelentő módon, mintegy deklarálta azt, hogy a cselekménye megvalósította a tetteles becsületsértés bűncselekményét, holott ennek kimondására kizárólag a büntető bíróság jogosult. Nem lehet vitás az, hogy ha valaki bűncselekményt követett el, a társadalom úgy ítéli meg, hogy bűnöző. A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlán tények közlésére abban az esetben, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságával. A jogi szakértő tudomással bírt arról, hogy személyével szemben büntetőeljárás nem indult, hiszen kifejezetten a feljelentés megindítására hívta fel a figyelmet. A sérelmezett kijelentések egyébként is súlyosan sértő valótlán tényállítások és nem csupán összességükben keltenek hamis látszatot.

A cikk ugyanakkor azt a hamis látszatot kelti, mintha a műsorban szerepelt hölgy akarata ellenére került volna a színpadra.

Az elsőfokú bíróság tévesen járt el tehát akkor, amikor a cikkben megfogalmazottakat véleménynyilvánításként és nem tényállításként értékelte, amelyből kifolyóan a helyreigazítás szövege sem egyértelműen és a valóságnak megfelelően került megfogalmazásra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseinek megfelelően - az átlagolvasó szemszögéből - helyesen értékelte a perbeli cikkben írtakat és helytállóan kötelezte az alperest helyreigazítás közzétételére. A felperes által előadottakkal ellentétben nem valótlán tényállításra, hanem a valós tények hamis színben való feltüntetésére került sor az alperesi írásban, ezért az elsőfokú bíróság

a helyreigazítás szövegét helyesen fogalmazta meg hamis látszatkeltés okán.

A felperes részéről sem volt vitatott az, hogy egy 18. életévét még be nem töltött hölgy ment fel a színpadra és vett részt a showműsorban, ezért az olvasók számára a történetek egyértelmű megértéséhez a másodfokú bíróság szükségesnek látta annak közlését is, hogy az érintett hölgy saját kérésére és beleegyezésével vett részt a műsorban, figyelemmel a PK 15. számú állásfoglalásra is.

A cikk azon címéből, miszerint „...” és az írás végén közölt ügyvédi nyilatkozatból, melyet ..., a ... jogi szakértője fogalmazott meg akként, hogy „tettleges becsületsértésnek minősül ... tette, ami miatt feljelentheti őt a lány vagy szülei és ez a cselekmény két évig terjedő szabadságvesztéssel is büntethető”, nem alapozza meg azt a felperesi álláspontot, miszerint az adott közlés tényállításként minősülne. Maga a cím is bizonytalan véleményt fogalmaz meg azzal kapcsolatosan, hogy a jogász miként minősítette a történeteket. A cikk címe és az írás utolsó mondatai egyértelműen a jogász véleményét fejezik ki, ekként e vonatkozásban helyreigazításnak nincs helye. Az újságcikkből nem olvasható ki az, amit a felperes megjelölt a helyreigazítási kérelmében, miszerint egyenes tényállításként került közlésre az, hogy két évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekményt követett el.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján került sor.

Miután a felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott akként, hogy a jogorvoslati illeték megfizetésére a felperes és az alperesi lapot kiadó társaság fele-fele arányban köteles, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra is. Ezt meghaladóan a fellebbezési költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni.

, 2014. március 4.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Volein Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő